

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma:

Kpkf.I.39.063/2025/2.

A tanács tagjai:

Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
Dr. Figula Ildikó előadó bíró
Dr. Banu Zsoltné Dr. Szabó Judit bíró
Dr. Heinemann Csilla bíró
Dr. Kalas Tibor bíró

A felperes:

felperes
(cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 ügyvéd
(cím2)

Az alperes:

Budapest Főváros Kormányhivatala
(1081 Budapest VIII. Fiumei út 19/A.)

Az alperes képviselője:

Dr. Jónás Csilla Zsuzsanna
kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

fogyatékosági támogatási ügy

A fellebbezési kérelmet benyújtó fél:

a felperes

A fellebbezett határozat:

Fővárosi Ítéltábla

2.Kpkf.750.487/2025/2. számú igazolási

kérelmet elutasító végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.487/2025/2. számú végzését helybenhagyja.

A végzéssel szemben további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes 2024. december 12-én kelt, T-BP-CST-127945-8/2024. számú határozatával a felperes fogyatékosági támogatás megállapítása iránti kérelmét elutasította. Az alperes határozatával szemben a felperes – jogi képviselővel eljárva – elektronikus úton, közvetlenül a bíróságnál terjesztette elő 2025. január 13-án kereseti kérelmét.

[2] Az elsőfokú bíróság 103.K.700.079/2025/4. sorszámu végzésével a keresetlevelet visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban:

Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján. A végzés a felperes részére – jogi képviselője útján – elektronikus úton került kézbesítésre, és miután azt a felperes jogi képviselője a kézbesítésről történő értesítést követő 5. munkanapon belül sem vette át, ezért a végzést 2025. február 12-én kézbesítettnek kell tekinteni.

A felperes jogi képviselője csak 2025. február 20-án töltötte le a keresetlevelet visszautasító végzést, majd azzal szemben 2025. március 19-én elektronikus úton terjesztette elő fellebbezését, amely egyben igazolási kérelmet is tartalmazott.

Igazolási kérelem

[3] A felperes a fellebbezési határidő elmulasztása miatt, a fellebbezésével egyidejűleg előterjesztett igazolási kérelmében előadta, hogy 2025. február 24. és 2025. március 4. között betegsége miatt nem tudott az ügyben eljárni. Igazolási kérelméhez orvosi igazolást csatolt, amelyben ... Bt azt igazolta, hogy a felperes 2025. február 24. és 2025. március 4-e között betegállományban volt. Igazolási kérelmében a felperesi képviselő előadta, hogy vírusfertőzése volt.

[4] Kérte a Fővárosi Ítéltáblát, hogy az igazolási kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 153. § (3) bekezdésére figyelemmel méltányosan bírálja el, és a Pp. 153. § (4) bekezdése alapján adjon helyt az igazolási kérelmének, ezzel egyidejűleg tekintse a fellebbezését határidőben előterjesztettnek.

A Fővárosi Ítéltábla végzése

[5] A Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.487/2025/2. számú végzésével a felperes igazolási kérelmét elutasította, a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó, Pp. 153. § (1) bekezdése alapján, megállapítva, hogy a kérelem alaptalan.

[6] Az ítéltábla végzése indokolása ismertetette az igazolási kérelem elbírálására irányadó, a Pp. 149. § (1) bekezdése, 150. § (1) bekezdése, 151. § (2) bekezdése rendelkezéseit.

[7] Az indokolás hangsúlyozta, hogy a Kúria több irányadó határozatában (pl. Kfv.VI.38.340/2019/2., Kfv.IV.37.644/2023/2., Pfv.III.20.986/2021/4.) rámutatott arra, hogy a jogi képviselőkkel szemben magasabb elvárhatósági mércét alkalmaz, a jogi képviselőnek fokozottan ügyelni kell arra, hogy beadványait – így fellebbezését is – a törvény által előírt határidőben, helyen és módon terjessze elő.

[8] A végzés indokolása szerint a jogi képviselő kötelezettsége, hogy akadályoztatása esetén helyettesítésről gondoskodik, ennek elmulasztása olyan ügyviteli hiányosság, amely a késedelem véltenségét kizárja. Utalt arra, hogy az egyszemélyes ügyvédi irodáknál az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 17. § (1) bekezdése kifejezetten nevesíti, hogy az ügyvédi irodai tagsággal nem rendelkező ügyvéd az ügyvédi tevékenység gyakorlásában való akadályoztatása esetére helyettes ügyvédet bíz meg. Utalt arra is, hogy a Magyar Ügyvédi Kamaránál nyilvántartott közhiteles adatok szerint a felperes jogi képviselőjénél akadályoztatása esetére meg lett jelölve a helyettes ügyvédként eljáró ügyvéd. Utalt arra, hogy gondos ügyvitel mellett a jogi képviselőnek számolnia kell akadályoztatása betegség miatt történő bekövetkezésének lehetőségével, s amennyiben ezen gondos ügyvitelnek a jogi képviselő nem tesz eleget, a mulasztás kapcsán önhiba hiánya nem állapítható meg. Kúriai gyakorlatra utalva (Kpkf.V.39.017/2023/2.) a Fővárosi Ítéltábla szerint a perben eljáró jogi képviselő által a késedelem következményeit elhárító igazolási

kérelemben betegség ténye önmagában nem elegendő indok, mert ilyen esetben azt is valószínűsíteni kellett volna, hogy a betegség megakadályozta a beadvány elektronikus úton történő benyújtásában. Erre vonatkozóan pedig a jogi képviselő nem adott elő semmilyen körülményt, a csatolt orvosi igazolás sem tartalmazott erre vonatkozó információt.

A felperes fellebbezése

[9] Az igazolási kérelmet elutasító végzéssel szemben a felperes fellebbezéssel élt, melyben kérte a végzés megváltoztatását, és az igazolási kérelemnek helyt adva a másodfokú bíróság fellebbezés érdemi elbírálására történő utasítását. A Fővárosi Ítéltábla végzését azért tartotta jogsértőnek, mert szerinte megsértette a Kp. 153. § (3) bekezdése, az igazolási kérelem méltányos elbírálására vonatkozó rendelkezését.

[10] Fellebbezésében ismertette a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó, polgári perrendtartás igazolási kérelem elbírálására vonatkozó szabályozását, ismertette a Fővárosi Ítéltábla végzésének érveit.

[11] A fellebbezés szerint bár a másodfokú bíróság álláspontja logikus, ellenben életszerűtlen okfejtésen alapul, és nem méltányos. Nem életszerű az az elvárás, hogy a jogi képviselőnek folyamatosan napról napra arra kellene készülnie, hogy mi lesz, ha beteg lesz.

Nem vitatta, hogy a bíróság arra törekszik, hogy az eljárás indokolatlan elhúzódását megakadályozza, ez azonban álláspontja szerint nem vezethet oda, hogy a jogi képviselő betegségére, esetleges gyógykezelésére úgy tekintsen a bíróság, mint egy méltánylást nem érdemlő körülményre. Utalt arra, hogy igazolási kérelmében hivatkozott arra, hogy a felperesi jogi képviselő vírusos hányással és hasmenéssel járó megbetegedésben szenvedett, amely köztudomású, hogy az adott időszakban terhelte a lakosságot, rengeteg ember szenvedett ugyanezzel a problémával.

Idézte a Győri Törvényszék másodfokú bírósággént egy igazolási kérelemről döntő határozata jogi indokolását is.

[12] Sértelmezte, hogy a másodfokú bíróság arra hivatkozott, hogy az általa csatolt orvosi igazolás nem tartalmazott információt arra nézve, hogy mennyire volt akadályoztatva a munkájában, ezzel összefüggésben előadta, hogy az orvosi igazolás a betegállomány igazolására szolgál, azon plusz tartalmat feltüntetni a kezelő orvos nem tud, figyelemmel arra is, hogy az egészségügyi állapot szenzitív adat.

[13] Utalt arra is, hogy amennyiben a másodfokú bíróság úgy ítélte volna meg, hogy a felperesi jogi képviselő előadása az önhiba valószínűsítése tekintetében nem teljeskörű, úgy a Pp. 153. § (3) bekezdése alapján meg kellett volna őt hallgatnia, ami azonban elmaradt.

[14] A Fővárosi Ítéltábla Kpkf.750.487/2025/4. számú végzésével tájékoztatta az alperest az igazolási kérelmet elutasító végzéssel szembeni felperesi fellebbezésről, felhívta arra, hogy fellebbezésre 8 napon belül észrevételt terjeszthet elő, az alperes részéről azonban észrevétel nem érkezett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A fellebbezés alaptalan.

[16] A Kúria a Kp. 112. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése és 100. § (2) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezés keretei között eljárva megállapította, hogy a Fővárosi Ítéltábla fellebbezéssel érintett végzése megalapozott, jogszerű, a Kúria a végzés indokolásával egyetért, és csupán a fellebbezésre foglaltakra tekintettel az alábbiakra tér ki.

[17] A fellebbezés a Fővárosi Ítéltábla végzésének jogsértését kizárólag a Pp. 153. § (3) bekezdése megsértésére alapította, állítva, hogy az a méltányos elbírálás követelményébe ütközik.

[18] Erre tekintettel a Kúria annak kérdését vizsgálta, hogy a felperes fellebbezésével egyidőben előterjesztett igazolási kérelmében előadottak értékelése során megsértette-e a Fővárosi Ítélőtábla a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó, Pp. 153. § (3) bekezdése méltányos elbírálás szabályát, és e vizsgálat eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Ítélőtábla követve a Kúria gyakorlatát helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy jogi képviselő esetében a mulasztás kimentésére ügyviteli hiányosság alapul nem szolgálhat.

[19] A Kúria gyakorlata egységes abban, hogy általánosságban a jogi képviselő betegsége nem minősül olyan méltányolható indoknak, amely alapja lehet a mulasztás kimentésének. (Kúria Kpkf.V.39.017/2023/2., Fpkhf.30.524/2022/2.)

[20] A Kúria kiemeli, hogy a felperes részéről igazolási kérelméhez mellékelt orvosi igazolásból egyébként is csak azt lehetett megállapítani, hogy a jogi képviselő a fellebbezési határidő egy részében 2025. február 24. és március 4-e között betegállományban volt. Ugyanakkor a keresetlevelet visszautasító végzés 2025. február 12-én bekövetkezett kézbesítettségére való tekintettel a fellebbezési határidő, már a felperes részéről igazolt betegállomány időtartamát megelőzően megkezdődött, másrészt a felperes által közölt adatokból (hasmenés-hányásos vírusfertőzés) méltányos elbírálás mellett sem lehetett arra okszerűen következtetni, hogy a jogi képviselő megbetegedése az ügyintézés lehetőségét (helyettes felkérését, elektronikus ügyintézés) teljesen kizárta.

[21] Helytállóan mutatott rá a Fővárosi Ítélőtábla végzése indokolása arra, hogy a jogi képviselő kötelezettsége, hogy akadályoztatása esetén helyettesítéséről gondoskodjék, ennek elmaradása pedig ügyviteli hiányosság, amely a késedelem vétlenségét kizárja.

[22] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a Fővárosi Ítélőtábla nem sértette meg a Kp. 36. § g) pontja alapján alkalmazandó, Pp. 153. § (3) bekezdés rendelkezéseit, a Fővárosi Ítélőtábla fellebbezéssel érintett végzése a jogszabályoknak megfelelő, követte a Kúria gyakorlatát, ezért a Kp. 114. § (5) bekezdése alkalmazásával a végzés helybenhagyásáról döntött, annak érdemben helyes indokai alapján.

A döntés elvi tartalma

[23] *Az igazolási kérelem megalapozottságához a mulasztásban való vétlenség valószínűsítése szükséges. Általánosságban a jogi képviselő betegsége nem minősül olyan méltányolható indoknak, amely alapja lehet a mulasztás kimentésének.*

Záró rész

[24] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt.

[26] A Kúriának perköltségről rendelkeznie nem kellett, figyelemmel arra, hogy a fellebbezési eljárásban az alperes észrevételt nem tett.

[27] A Kúria megjegyzi, hogy észlelte, hogy a felperes az Itv. 62. § h) pontjában szabályozott tárgyi illetékfeljegyzési jog kedvezménye ellenére fellebbezésén leróta a fellebbezési illetéket, ennek visszautalására vonatkozóan a felperes az adóhatóságnál az Itv. 80. § alapján külön kérelmet terjeszthet elő.

[28] A Kúria végzésével szembeni fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, míg a felülvizsgálati kérelem előterjesztése lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. július 3.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Banu Zsoltné dr.
Szabó Judit s.k. bíró, Dr. Heinemann Csilla s.k. bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró